

Rabe na de overname door Grégoire Besson: respect voor kleur én klant

Een jaar geleden nam Grégoire Besson de fabriek van Rabe in het Duitse Bad Essen over. De Franse eigenaar koestert de goede naam die Rabe heeft op het gebied van grondbewerking en springt daar zorgvuldig mee om: rood en blauw moeten als één plus één meer zijn dan twee. Ron Smit heeft er alle vertrouwen in.

▲ Ron Smit ziet als langjarig Nederlands Rabe-gezicht met de nieuwe Franse eigenaar nu weer gezonde groeikansen voor blauw in de Benelux.

▲ Grégoire Besson stelt zich als overnemende partij bescheiden op en laat het merk Rabe in zijn waarde en daarmee ook de klantenkring.

Grégoire Besson nam vorig jaar Rabe over vanwege onder andere de goede reputatie die het merk, ondanks drie faillissementen in tien jaar, nog steeds heeft. In markten waar Rabe actief was of is en waar ook Grégoire Besson zich wil profileren, is dat een niet mis te verstaan voordeel. Bewindvoerder Dietrich von Heimburg voegt daar echter meteen aan toe dat zoiets alleen maar lukt als je als nieuwe eigenaar zorgvuldig te werk gaat met begrip voor Duitse gevoeligheden en voor Rabe-klanten. Hij noemt Agco als een voorbeeld van een bedrijf dat zorgvuldig omgaat met belangen van klanten en dealers. Hij noemt ook z'n directeur Patrick Besson als iemand die volop beseft dat de wereld alleen maar op die manier optimaal draait.

Meerdere redenen

Een andere belangrijke reden voor de overname is de grote smederij van Rabe. Met name de hardingsovens spreken tot de Franse verbeelding. De goede reputatie van Rabe met name op het gebied van ploegen, heeft voor een belangrijk deel met die ovens te maken. De slijtdelen met de raaf als herkenningsteken zijn van een onovertroffen kwaliteit. Als derde reden noemt Von Heimburg Rabe's rotorkoepel. Zo'n grondbewerker had Grégoire Besson niet in zijn programma. Ook speelt mee dat Grégoire Besson dringend verlegen zat om productiecapaciteit. Het terrein en de hallen van Rabe in Bad Essen (10 hectare, waarvan 4 hectare overdekt) zijn dermate groot (ooit werkten er 1.000 mensen, nu nog 150) dat de productie er probleemloos op te schroeven is. 'Made in Germany' is dan voor de exportmarkten van Grégoire Besson een extra kwaliteitsstempel. Bovendien heeft Rabe via het spoorwegnet prima verbindingen met alle hoeken van Europa.

Duits bruggenhoofd

Als je nu het fabrieksterrein bij Bad Essen ten noordoosten van Osnabrück oprijdt, wappert er tussen twee blauwe Rabe-vlaggen een rode van Grégoire Besson. Maar dat is ook zo ongeveer het enige verschil met het bezoek van oktober 2009. Op het terrein zijn geen rode werktuigen te zien en de naam Grégoire Besson schreeuwt nergens hoog van de daken. Ook in de ontvangsthallen en showroom is maar weinig veranderd: de portretten van Rabewerk-voorvaders hangen er nog steeds en in de showroom staat enkel blauw. Alleen de unieke houten vloer in die showroom is er niet meer. Die is er in de zomer van 2010, toen het gebied rond Bad Essen onder water stond, letterlijk uitgedreven. Dat was een van de tegenslagen die uiteindelijk leidden tot het derde faillissement. De hoofdreden was echter dat Stefanie Egerland Rau er niet in slaagde een echte efficiëntieslag door te voeren. De overhead en het personeelsbestand bleven groot ten opzichte van de productie.

Ruim twee eeuwen

De geschiedenis van Rabe gaat terug naar 1889; die van Grégoire Besson naar 1802. Joseph Grégoire vestigde zich toen als smid in het centrum van het dorp Montfaucon. Later trouwde Alfonse Besson (de vader van de huidige directeur Patrick Besson) een dochter van de familie en legde zo de basis voor de huidige naam. Grégoire Besson nam in 2005 de fabriek van schijveneggen Souchu in Langeais over. In Monte Roberto in Italië heeft Grégoire Besson een fabriek voor eenvoudige werktuigen voor onder meer Afrika. Daarnaast heeft het bedrijf vestigingen in Canada, China, Engeland, Italië, Polen, Rusland en Oekraïne.

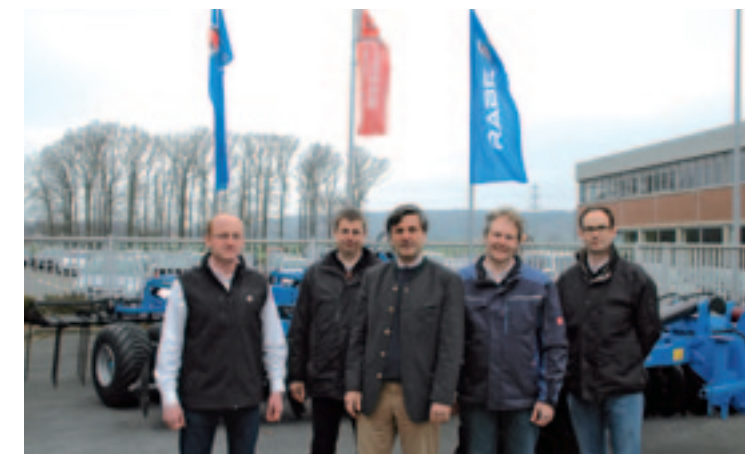
Mensenwerk

Dat Grégoire Besson de klanten vooropstelt,

ook die van Rabe, wordt meteen bij het begin van het gesprek in Bad Essen al duidelijk. Dietrich von Heimburg en Nicolas Millet, die verantwoordelijk is voor de pr en speciaal vanuit Frankrijk overkomt, winden er geen doekjes om: Grégoire Besson is groot geworden door naar de klanten te luisteren. Dat is de sterke kant van de 61-jarige directeur Patrick Besson. Dat beaamt ook Ron Smit. Die is ondanks zijn 40 lenten al het langjarige Benelux-gezicht van Rabe. Smit beseft dat er in Nederland tussen het sporadisch blauw nog veel wit zit. Dat is in zijn optiek tevens de uitdaging, ook door de samenwerking van Grégoire Besson met Sulky. Daardoor zitten er naast grondbewerkingstechniek nu ook zaaimachines en kunstmeststrooiers in het programma.

Toekomstkansen

Smit beseft dat Rabe in Nederland de laatste jaren goodwill heeft verloren en dat Grégoire Besson een vrij onbekende naam is. Hij benadrukt echter wel dat het wereldploegrecord van 321 hectare in 24 uur in handen is van zijn 'Franse baas' en dat veel mensen die beelden kennen. Smit benadrukt ook dat er bij Rabe op de werkvloer veel vakmanschap is. Toch zijn er oudere medewerkers ontslagen en kregen vijf leerlingen een vaste baan. Het 'gründliche' moet blijven, maar dan met jeugdige elan en kennis van de markt en met een vlak management. Daar ziet Patrick Besson persoonlijk op toe. Met Hartmut Bock, die Rabe door en door kent, Nicolas Millet voor de marketing en Frederic Descamps, die zich in Frankrijk al bewees als strateeg in de fabriek, heeft ook Ron er alle vertrouwen in. Grégoire Besson is niet voor niets een 'multi-national' met ruim 500 medewerkers. Dat moet samen met Rabe goed komen. **LM**

▲ Frederic Descamps, Hartmut Bock, Dietrich von Heimburg, Ron Smit en Nicolas Millet willen zich met Rabe vanuit Bad Essen sterk profileren.

▲ Rabe's goede reputatie komt onder meer door het hardingsproces voor slijtdelen; dat vond Grégoire Besson zeer interessant.